

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDETULUI GIURGIU
= BIROUL SOLUTIONARE CONTESTATII =

DECIZIA NR.69/.....2012

privind solutionarea contestatiei formulata de S.C. SRL cu
domiciliul fiscal in mun. , str. , bl. , sc. , ap. ,
Jud. , inregistrata la Directia Generala a Finantelor
Publice sub nr. /18.06.2012

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice , a primit spre solutionare contestatia formulata de S.C. SRL cu domiciliul fiscal in mun. , str. , bl. , sc. , ap. , jud. , inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice sub nr./18.06.2012.

Contestatia este formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-GR /29.05.2012 si are ca obiect suma totala lei, reprezentand:

- lei, taxa pe valoarea adaugata;
- lei, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul legal de depunere prevazut de art. 207 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art. 205, art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, este legal investit sa se pronunte asupra contestatiei formulata de S.C. SRL cu domiciliul fiscal in mun. , str. , bl. , sc. , ap. , jud. .

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. S.C. SRL contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-GR /29.05.2012, mentionand urmatoarele:

„In luna 2009 au fost demarate lucrari prin care atelierul mecanic a fost extins si reamenajat ca sediu administrativ, a fost realizata o constructie care detine o sala de conferinte, birou administrator, 2 birouri pentru compartimentul contabilitate, sala de protocol bucatarie, iar la mansarda au fost amenajate un numar de 3 birouri“.

Societatea precizeaza ca „in cursul anului , in baza unui contract de comodat, functioneaza in sediul administrativ al subscrisei societatea SRL”, iar, in ceea ce priveste dreptul de deducere a TVA, legiuitorul enumera in mod explicit cazurile de limitare a acestui drept la art.145 indice 1. Situatia in care se afla subscrisa nu este prevazuta expres in nici un text de lege, iar faptul ca nu ar avea dreptul de a deduce TVA-ul aferent cheltuielilor

cu edificarea sediului administrativ nu poate depinde de modul in care este interpretat un anumit text de lege de catre organele fiscale la un moment dat. Concluzia ca sediul administrativ edificat de subscrisa nu contribuie la realizarea de venituri de catre S.C.

SRL este o apreciere subiectiva a organelor fiscale neintemeiata pe nici un argument de fapt si de drept si pe cale de consecinta este abuziva. Nu se poate trage concluzia ca edificand sediul fara autorizatie de constructie acesta nu a participat la realizarea de venituri de catre societatea noastra”.

Societatea sustine ca „intalnirile cu furnizorii, clientii si alti parteneri de afaceri se realizeaza la acest sediu administrativ, care practic se identifica cu societatea”, iar „construirea sediului administrativ are un impact decisiv in desfasurarea activitatii economice a societatii”.

Societatea solicita „anularea partiala a Deciziei de impunere nr. /29.05.2012, dispunerea rambursarii catre subscrisa a TVA in suma de lei si anularea penalitatilor de intarziere calculate de inspectorii fiscali in cuantum de lei.”

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr. /30.05.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-GR /29.05.2012, organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.

Activitatea de Inspectie Fiscala, nu au dat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, intrucat , din analiza documentelor justificative (facturi) prezentate, au constatat ca societatea a executat lucrarile de constructie si a dedus TVA inainte de a fi autorizata sa construiasca sediul administrativ conform art. 145, alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu art.11 alin.(1) din acelasi act normativ.

III. Luand in considerare constatarile organelor fiscale, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate , se retin urmatoarele:

Societatea desfasoara activitatea de cultivarea cerealelor, plantelor leguminoase si a plantelor producatoare de seminte oleaginoase.

Perioada supusa verificarii a fost .

1. In ceea ce priveste suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata

Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca, in mod legal, organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta construirii sediului administrativ, in conditiile in care societatea si-a exercitat dreptul de deducere.

In fapt, incepand cu luna 2009, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta lucrarilor de constructie in vederea amenajarii unui sediu administrativ pe structura atelierului mecanic, iar in data de 01.01.2011 reprezentantii Consiliului Local au intocmit procesul verbal de receptie la terminarea lucrarilor de constructie a sediului administrativ, autorizatia de construire nr. fiind emisa la data de 02.03.2011 de catre Consiliul Judetean pentru sediu administrativ P+M.

In urma verificarii, organele de inspectie fiscala nu au dat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei pe motiv ca societatea si-a exercitat dreptul de

deducere TVA înainte de a fi autorizată să construiască sediul administrativ, deci ulterior finalizării construcției.

In drept, la art.145, alin. (1) și (2) și art. 147¹, alin. (1), (2), (3), (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„Art. 145 - Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[. . . .]

Art. 146 - Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său sau să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

[. . . .]

Art. 147¹ - Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scada din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 - 147.

Din prevederile legale menționate mai sus se reține că orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, are dreptul să scada din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, iar legiuitorul condiționează dreptul de deducere de faptul că achizițiile realizate să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și pentru taxa achitată aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau serviciilor care i-au fost prestate să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5).

Fată de aceste condiții, organele de inspecție fiscală în motivarea actului fiscal argumentează cu faptul că societatea contestatoare și-a exercitat dreptul de deducere TVA înainte de a fi autorizată să construiască sediul administrativ.

În susținerea contestației petenta susține că deși a obținut autorizația de construcție ulterior terminării lucrărilor, totuși, „în cursul anului _____, în baza unui contract de comodat, funcționează în sediul administrativ al subscrisei societăți _____ SRL” și că „nu se poate trage concluzia că o construcție edificată fără autorizație și pentru care ulterior se obțin avizele și autorizația necesară nu are valoare economică sau nu este destinată în beneficiul său pentru a realiza venituri”.

În Raportul de inspecție fiscală nr. _____ /30.05.2012, organele de inspecție fiscală precizează că „au fost puse la dispoziție contracte pentru executarea de lucrări, precum și devize aferente executării acestor lucrări” și că pentru realizarea lucrărilor de investiții - sediul administrativ societatea avea obligația executării lucrărilor de construcții numai în baza unei autorizații de construire, conform art.1 alin.(1) din Legea nr.50/1991, republicată privind autorizarea lucrărilor de construcții, cu modificările și completările ulterioare în care se

precizeaza: „executarea lucrarilor de constructii este permisa numai in baza unei autorizatii de construire sau de desfiintare, emisa in conditiile prezentei legi, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil”.

Organele de solutionare a contestatiilor retin ca prezentarea in actul de control a acestor prevederi legale e nerelevanta, intrucat conditiile de deductibilitate a taxei pe valoarea adaugata sunt stabilite de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si nu sunt conditionate in nici un fel de respectarea Legii nr.50/1991 privind autorizarea executarii lucrarilor de constructii.

Totodata, organele de solutionare a contestatiilor retin ca, la data verificarii, situatia juridica a imobilului era certa, iar taxa pe valoarea adaugata dedusa incepand cu luna iulie 2009 a fost solicitata la rambursare in luna 2012, iar in aceasta perioada, asa cum reiese din Raportul de inspectie fiscala, societatea a obtinut venituri din activitatea desfasurata, inregistrand profit net in crestere.

De asemenea, organele de solutionare a contestatiilor retin faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat ca lucrarile de constructie sunt terminate, fiind incheiat Procesul verbal de receptie finala, insa nu precizeaza daca imobilul respectiv este utilizat in vederea realizarii de operatiuni taxabile.

Prin urmare, se retine ca organele de inspectie fiscala s-au rezumat sa prezinte succint starea de fapt pentru care nu a dat drept de deductere a taxei pe valoarea adaugata, stabilind TVA suplimentar de plata in suma de lei.

In concluzie, avand in vedere ca legislatia referitoare la taxa pe valoarea adaugata nu conditioneaza deductibilitatea taxei de detinerea autorizatiei de construire, precum si faptul ca in actul de control nu se face precizarea daca, operatiunile pentru care nu s-a acordat drept de deductere a taxei pe valoarea adaugata, au legatura cu activitatea economica, se impune desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-GR /29.05.2012, pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Avand in vedere ca forma actului de inspectie fiscala face imposibila analizarea de catre organele de solutionare a situatiei de fapt in temeiul de drept incident in cauza, se va face aplicatiunea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit careia **„Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare”**.

Organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P. urmeaza sa reanalizeze situatia de fapt, tinand cont de prevederile legale referitoare la deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata, avand in vedere dispozitiile legale incidente in materie si cele precizate in prezenta decizie.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile din Instructiunile pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul M.F.P.- A.N.A.F. nr.2137/2011, care precizeaza:

„12.7.Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”.

2. Referitor la dobanzile in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata, se retine ca stabilirea de dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece la pct.1. s-a desfiintat debitul de natura taxei pe valoarea adaugata si, conform principiului de drept „accessorium sequitur

=5=

principale” potrivit caruia accesoriul urmeaza soarta principalului, se va desfiinta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-GR /29.05.2012 si pentru suma de lei, reprezentand dobanzile aferente taxei pe valoarea adaugata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 145, alin. (1) si (2), art. 146 alin.(1) si art. 147¹, alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si art.216 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu pct.12.7. din Instructiunile pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin O.M.F.P.- A.N.A.F. nr.2137/2011, coroborate cu art.216 din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-GR /29.05.2012 pentru suma totala lei, reprezentand:

- lei, taxa pe valoarea adaugata;
- lei, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata,

urmand ca o alta echipa de control decat cea care a incheiat actul atacat sa procedeze la o noua verificare a aceleiasi perioade si aceluiasi tip de taxa, inclusiv accesoriile aferente, tinand cont de prevederile legale aplicabile in speta precum si cele precizate in prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV